

ve mig, at han kender de kurver – der viser udviklingen. Er de grafiske kurver, vismændene gengiver, ikke korrekte? Aktiekurserne har ligget fladt det sidste halve år i Tyskland, mens de er steget også under regeringens skræmmekampagne, og også efter nej til euroen i Danmark. Renteforskellen til Tyskland er nu så langt nede, at vi i dag i Danmark har en lavere rente end i Belgien, end i Portugal og i Italien – de er alle eurolande.

Finansministeren (Mogens Lykketoft):

Det er jo i virkeligheden således, som jeg også gjorde gældende i diskussionen om finanspolitikken: Det, der påvirker renten eller aktiekurserne, er jo meget andet end den folkeafstemning, vi har haft.

Enhver må jo have sin overbevisning, og hr. Dahlgaard har sin. Jeg har min overbevisning om, hvad der i det lange løb ville være det bedste udfald for Danmark. Men én ting er fuldstændig sikkert, nemlig at det kan man ikke udlede noget som helst fornuftigt af på grundlag af bevægelserne i markedet i de første 7 uger.

Jeg vil tillade mig igen på det her punkt at sige, at jeg tror, at den meget overbevisende karakterbog, regeringen har, om sin vilje til at føre en bestemt økonomisk politik, og de meget stærke erklæringer, vi har fremsat om vores vilje til at fastholde fastkurspolitikken, har medvirket til, at vi ikke har fået så stort et rentespænd.

Jeg vil også godt sige, at jeg mener, at risikoen for – ikke hvis, men når euroen igen begynder at tage værdi ind – at vi har svært ved at holde det samme beskedne rentespænd i forhold til Euro-land, er overvældende stor. Det er stadig væk min opfattelse.

Frank Dahlgaard (UP):

Det er da klart, at på et eller andet tidspunkt inden for de næste 100 år skal der jo nok komme nogen uro omkring kronen. Det er klart. Havde vi afskaffet den, var der jo ikke uro om den. Så var den død.

Finansministeren siger, at vi kun har set virkningerne de første 7 uger, og det svarer jo til, man kun har optalt 1½ pct. af stemmerne ved et valg, men det er jo ikke rigtigt.

Finansministeren er nationaløkonom, finansministeren ved godt, at når der sker noget pludseligt – det gjorde der med afstemningen, vi fik et nej, og så var det pludseligt klart, at det var et nej og ikke et ja, og at det var en ny situation,

der dermed forelå – så vil den nye situation med det samme afspejle sig i kurserne på Børsen, i aktier og obligationer, for kurserne på Børsen er jo udtryk for, hvordan forventningerne nu er 5-10 år frem i tiden til dansk økonomi under den nye forudsætning, nemlig at den danske befolkning har holdt fast i kronen og sagt nej til euroen.

Dermed har vi i virkeligheden allerede i dag, allerede få dage efter afstemningen fået et billede af, hvordan erhvervslivet, finansverdenen og investorerne betragter situationen for dansk økonomi også fremover i kraft af kurserne nu og her.

Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Helge Bo Jensen. 1 minut maksimum.

Helge Bo Jensen (EL):

Må ministeren ikke i det mindste medgive, at der ikke er noget som helst i udviklingen i de forgange 7 uger, som tyder på, at regeringen får ret i sin spådom vedrørende de næste 513 uger?

Jeg husker ikke, at regeringen lovede, at der ikke ville ske noget før i slutningen af denne her periode.

Finansministeren (Mogens Lykketoft):

Jeg synes, det var meget interessant, at hr. Frank Dahlgaard indrømmede, at ja, der kan jo komme spekulationsbølger.

Der skal man jo huske, at hvis man bare i en kortere periode af et længere åremål har spekulative bevægelser, valutauro, som vi havde så sent som i 1993-94 i Europa, som vi oplevede svagere igen i 1997-98 i forbindelse med Asienkrisen, så sker der en udvidelse af rentespændet til ugunst for Danmark – det er i hvert fald en historisk erfaring – hvor man meget nemt kan få et par procents renteforskel i korte perioder.

Jeg mener, hvis den langsigtede forventning er, at der er en risiko for, at vi gennemsnitlig betaler 0,5 pct. for meget i rente, så skal man jo i det enkelte år kun have ét kvartal med uro og 2 pct.s renteforskel, for at man resten af året slet ikke skal have nogen.

Det er de her situationer, jeg i øvrigt udtrykkeligt og meget grundigt for dem, der gad høre på det, også har prøvet at forklare, før der var folkeafstemning, men hr. Frank Dahlgaard var enten ikke til stede eller ikke beredt til at modtage budskabet.